

unde & Syria Damasci olim non rarò Arabia vocabatur. Alia est *Arabia Petraea*, habens *Petram* metropolim, quæ olim *Rabbath* dicebatur, sita super torrentem Arnon. Hanc regionem olim inhabitaverunt Ammonitæ, tametsi *Ar* civitas fuerit Moabitæ: fuitque in ea regnum Seon, & regnum Og regis Basan. Tertia est *Arabia*, quæ habet metropolim *Montem Regalem*, qui olim erat *Petra deserti*, sita supra mare mortuum, continens sub se montem Moab, & vocatur propriè *Syria Soba*, intra cujus terminos continetur Idumæa, sive mons Seir. Proinde tota terra citra mare mortuum usque ad Cadesbarne, & Aquas contradictionis versus mare rubrum, & per squalidas solitudines usque ad Euphratem, est *Arabia magna*, comprehendens *Mecham* civitatem, in qua Mahumetem sepultum ferunt. Hæc de terminis & extremitatibus Terræ Sanctæ dicta sufficiant: nunc de particularibus ejusdem locis nonnihil dicemus, initium sumpturi ab Aconensi civitate maritima.

C A P. II.

Descriptio Aconensis civitatis.

A Con apud veteres *Ptolomais* dicta est, & nunquam fuit Terræ Sanctæ connumerata, nec à filiis Israël unquam possessa: tametsi tribui Aser in sortem ceciderit. Est in provincia Phœnicis, habens ad Austrum *montem Carmelum*, quatuor leucis distantem, ubi ultra torrentem Cison Elias propheta sacerdotes Baal interfecit, 1 Reg. xviii. 40. Est hæc civitas *Acon* optimè munita, cincta muris & antemuralibus, turribus, fossis, triangularem in modum, clypei habens formam, cujus duo latera junguntur mari: tertium vero planitiem terræ respicit. Habet agrum fertilem, optima pascua, vineas elegantes, & amœnissimos hortos, in quibus diversi generis fructus colliguntur. Ornatur hæc urbs hospitali insigni *domus Teutonice* unâ cum munitissimis castris: sed & non parum commodi habet ab optimo portomaris, capaci ab Austro multarum navium. Hinc versus Aquilonem est *Casale Lambertii*, quatuor leucis ab Aconensi urbe distans, sub monte *Saron* juxta mare locatum, vineis, aquis, & fluminibus abundans. Ab hoc monte si perrexeris in litore maris ad tres leucas, occurret *castrum Sandalido*, locus scilicet, ubi olim Alexander Magnus Tyrum oppugnavit. Hoc castrum collapsum Balduinus rex Hierosolymitanus instaurans, quibusdam nobilibus possidendum tradidit: nam est locus amœnus, abundas pascuis, ficetis, olivetis, & rivulis. Hinc ad unum miliare Germanicum est *puteus* ille admirabilis *aquarum viventium*, haud longè à via, quæ Tyrum ducit, de quo in Cantico Salomonis dicitur: *Aquæ, quæ fluunt cum impetu de Libano*, Cap. iv. 15. Sunt autem quatuor fontes, quorum unus est præcipuus, habens tam in longum, quàm latum quadraginta cubitos, ut ego ipse utrumque latus dimensus sum. Alii verò tres habent circiter viginti quinque cubitos in unoquoque quadrati latere: & sunt omnes durissimis inclusi lapidibus, atque opere insolubili obfirmati. Hinc varii deducuntur *rivi & aquæ ductus*, unde ferè tota planicies Tyri irrigatur & adaquatur, & non parum incrementi in fructibus percipit. Cæterum distant hi fontes à mari paulò amplius quam sit jactus arcus, & in hoc tam angusto spatio sex molares impellit rotas. Ab hoc fonte spatium dimidii miliaris Germanici distat *Tyrus*, urbs nedum in prophanis, verùm & in sacris literis celebratissima, in qua veteris suæ majestatis adhuc plurima visuntur vestigia. Hanc primùm ajunt conditam à *Tigra* filio Japhet, sed à *Phœnice* institutam. Magnum habet murorum ambitum, & ut mihi probabile est, amplior & major est civitate Aconensi: formam habet rotundam, rupi durissimæ insidens, & undique mari circumdatur, nisi quod à fronte civitatis, hoc est ab Oriente, patet aditus, quem primò Nabuchodonosor, & deinde Alexander Magnus fecerunt, urbem continenti contiguam reddentes: verùm is introitus hodiè munitus est quadruplici muro fortissimo, spisso & alto, duodecem turribus & propugnaculis intra eos collatis. Huic tam forti ædificio adhæret *Arx* castrum munitissimum, in rupe & corde maris situm, septum turribus, & ornatum palatiis egregiis: crederes, si illud vidisses, nulla potentia facillè expugnabile.

*Tyri cele-
britas.*